

בלתי מוגה

א. נמצאים אנו עתה בערב יוהכ"פ — יום ההכנה ליוהכ"פ. והנה, ענינו של יוהכ"פ הוא — „אחת בשנה“, ענין האחדות, ולכן, יוהכ"פ הוא יום אחד בלבד, משא"כ שאר הימים טובים.

ועבודת בני ביוהכ"פ היא — עבודת התשובה, [כמ"ש הרמב"ם (הל' תשובה פ"ב ה"רז), „אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם“, ובלשון מארו"ל „כל ימיו בתשובה“, אעפ"כ „יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל כו' והוא קץ מחילה וסליחה לישראל“].

שנקודתה הפנימית — „והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה“, היינו, שבהיות הנשמה מלובשת בגוף נמצאת היא בתכלית האחדות עם „האלקים אשר נתנה“ (כמבואר בארוכה בלקו"ת פ' האזינו השמים).

[ואע"פ שבעבודת התשובה ישנם חילוקי דרגות — הרי הנקודה הפנימית שבתשובה היא ענין האחדות, „והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה“, שהקב"ה הוא תכלית האחדות ותכלית הפשיטות, גם כאשר כלולים בו כל פרטי נשמות בני, וכל הפרטים דמעשינו ועבודתינו].

ובפרט שעבודת בני ביוהכ"פ היא מצד בחי' „אחת“ שבנפש — כמבואר בתוס' (מנחות יח, א) ש„אחת“ קאי על „הנפש שנקראת יחידה“, יחידה שבנפש. זאת אומרת: בכל השנה כולה נמצאים בני במעמד ומצב ד„גוי אחד בארץ“, ועאכ"כ ביוהכ"פ, שאז ניתנה להם שליחות מיוחדת — „והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה“.

ב. ענין האחדות דיוהכ"פ מתבטא גם באחדותם של בני בין אדם לחבירו — כמבואר בשו"ע (או"ח סתר"ו) שבערב יוהכ"פ „יתן כל אדם אל לבו כו' לפייס לכל מי שפשע כנגדו“, „כדי שיהי לב כל ישראל שלם זה עם זה“.

וענין האחדות מתבטא גם בעניני הגוף — אכילה ושתי' וכיו"ב: מבואר בפע"ח (שער יו"כ פ"א) שמה שנוהגין לאכול בערב יוהכ"פ „כפי ערך ב' ימים“, הרי זה כדי לאפשר את ה„אכילה פנימית“ דיוהכ"פ (ענין התענית).

[זאת אומרת: ישנם ענינים השייכים בעצם ליוהכ"פ, אלא לפי שאי אפשר לעשותם ביוהכ"פ (מאיזה סיבה שתהי'), עושים אותם בערב יוהכ"פ. ועד"ז מובן בנוגע לאכילת יוהכ"פ הנפעלת ע"י האכילה דערב יוהכ"פ].

ומאחר שכל עניני יוהכ"פ קשורים עם בחי' „אחת (בשנה)“, מובן שבחי' זו נמשכת גם באכילה ושתי' דערב יוהכ"פ, שהיא במקום האכילה דיוהכ"פ.

ועפ"ז מובן שביוהכ"פ מודגש ביותר ענין האחדות, הן האחדות שבין הקב"ה ובני, והן האחדות שבין בני עצמם, „כאיש אחד בלב אחד“, ועד שענין האחדות נמשך גם בעניני הגוף.

ג. נוסף לזה:

איתא במשנה (תענית בסופה) „לא היו ימים טובים לישראל כו' וכיום הכיפורים“, שעו"נ „ביום חתונתו זה מתן תורה“ — „יום הכיפורים שניתנו בו לוחות האחרונות“.

זאת אומרת, שישנו עליו ביום הכיפורים לגבי מ"ת בחג השבועות — שמ"ת

בחגה"ש קשור עם עבודת הצדיקים, ואילו במ"ת דיוהכ"פ («שניתנו בו לוחות האחרונות») נוסף העילוי דעבודת הבעלי תשובה. והנה, בתור הקדמה והכנה למ"ת, הי' הענין ד, ויחן שם ישראל נגד ההר", «ויחן" ל' יחיד, «כאיש אחד בלב אחד». וכמבואר במדרז"ל שענין זה פעל את נתינת התורה (כשם שהקדמת נעשה לנשמע בחמשה בסיון פעלה את נתינת התורה). ועפ"ז מובן עד כמה מודגש גודל הענין דאחדותם של ישראל ביוהכ"פ, ובתור הכנה לזה — בערב יוהכ"פ, שאז נפעל ומתגלה ענין זה ביוהכ"פ בתכלית העילוי והגילוי.

ד. בנוגע לכללות הענין דאחדות עם ישראל — דובר כמ"פ לאחרונה אודות גודל המעלה דכתיבת ס"ת ע"י כו"כ מבנ"י, כאשר כאו"א מהם קונה את א' בס"ת. דהנה, נוסף על גודל המעלה שבכתיבת ס"ת שע"ז מקיימים את המצות עשה ד, «כתבו לכם את השירה הזאת» — ישנו עוד ענין נעלה בזה, שע"ז מתאחדים כל בנ"י ביחוד אמיתי ויחוד נצחי, מאחר שכולם מתאחדים ע"י «תורה אחת», שהיא «תורת אמת» ותורה נצחית.

וכידוע שיש ששים ריבוא אותיות לתורה (ר"ת ישראל), כנגד ס"ר נשמות כלליות, שכל א' מהן מתחלקות לששים ריבוא ניצוצות כו', כמבואר בספר תניא קדישא (פל"ז) —

ועפ"ז מובן שבכתיבת הס"ת נכללים כל נשמות עם ישראל, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, מראש כל הדורות עד סוף כל הדורות (כמדובר בהתוועדויות שלפנ"ז).

ה. ולכן, אלו שעדיין לא השתתפו בכתיבת ס"ת — ישתדלו עוד בערב יוהכ"פ שתהי' להם אות בס"ת, להם ולבני ביתם, ולכל השייכים אליהם. וכל הזריז הרי זה משובח.

ומאחר ש, זכין לאדם שלא בפניו" — מובן, שאפשר לקנות אות בס"ת גם עבור ידידים וכו' (שאינם יודעים אודות ענין זה, או שאינם יכולים לבצע זאת בעצמם מאיזה סיבה שתהי').

ומאחר שקניית האות בס"ת היא ע"י ממון — הנה כאשר קונה אות מממונו עבור חבירו, מודגש בזה ביותר הענין ד, ואהבת לרעך כמוך":

מבואר בתניא (פל"ז) בנוגע לגודל מעלת הצדקה, ש, במעות אלו הי' יכול לקנות חיי נפשו", וכאשר נותן מעות אלו לצדקה, «הרי נותן חיי נפשו להי'».

ועפ"ז מובן שכאשר נותן מממונו לקניית אות בס"ת עבור חבירו — הנה מאחר ש, נותן חיי נפשו", הרי מודגש בזה הענין ד, ואהבת לרעך כמוך" ממש.

והנה, עי"ז שמוכה ריבוי יהודים שתהי' להם אות בס"ת, הרי הוא פועל אצלם את ענין האחדות עם כל בנ"י — «ואהבת לרעך כמוך»,

ועד שפועל את ענין האחדות בין ישראל להקב"ה, הנקרא גם «רעך», כמרו"ל «רעך ורע אביך אל תעזוב — זה הקב"ה».

והאחדות היא באופן ד, ישראל ומלכא בלחודוהי", יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו", כמבואר בתניא (פ"ה) בנוגע ליחוד הנפעל ע"י לימוד התורה.

ובפרט כאשר התורה קשורה עם ענין התשובה (מ"ת דלוחות האחרונות), שענינה — «והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה», תכלית האחדות והפשיטות.

ו. והנה, ע"י כללות מעשינו ועבודתינו בערב יוה"כ פ (ובפרט בנוגע להמדובר לעיל אודות אחדותם של בני"י) — נמשכת ברכתו של הקב"ה ביוה"כ פ, שהיא כתיבה וחתומה טובה לכאור"א מבנ"י.

ומאחר שהברכה נמשכת מעצמות א"ס, שהוא תכלית האחדות, וביחד עם זה הרי הוא כולל את כל העניינים כולם, עד לפרטי פרטים — מובן, שגם המשכת הברכה היא באופן כזה, היינו, שנמשכת ברכה אחת כללית, וברכה זו כוללת את כל הברכות כולם, בפרטי פרטיות.

וברכה זו נמשכת בגלוי באופן דאורות בכלים — בבני חיי ומזוני רויחי, עד לברכה הכללית והעיקרית — גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז תהי' אחדותו של הקב"ה בגלוי, כמ"ש „ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד“, כשם שאני נכתב כך אני נקרא.

ז. לסיכום הענין:

מן הראוי שכל אלו שעדיין לא השתתפו בכתיבת ס"ת, יודרו ויקנו אות בס"ת בערב יוה"כ פ.

ולזכות את כל בני"י כולם — באופן שלכל אחד ואחת מבנ"י תהי' אות בס"ת (בא' מספרי התורה הנכתבים).

ולפרסם זאת בכל מקום שידו מגעת.

ובודאי שיכריזו אודות ענין זה גם למחרת — אחרי תפלת שחרית, ואחרי תפלת מנחה.

וזה תהי' ההכנה הראוי' ל„אחת בשנה“ — מאחר שלכאור"א מבנ"י תהי' אות ב„תורה אחת“,

ובפרט כאשר עושים זאת מצד בחי' יחידה שבנפש — באמת לאמיתו, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לכל אלו שמזכה אותם.

ח. ויהי' ר"ש ע"י ההתעסקות בזה בשמחה וטוב לבב, באמת לאמיתו, ולמעלה ממדידה והגבלה — נזכה לגאולה האמיתית והשלימה באמת לאמיתו, ולמעלה ממדידה והגבלה דומן — „מיד הן נגאלין“.

והגאולה תהי' ע"י משיח צדקנו, שהוא יקבץ את כאור"א מבנ"י וכולם ביחד, „קהל גדול יבואו הנה“, שלימות העם — לארץ הקודש, הארץ המובחרת והיחידה (בה"א הידיעה), באופן דשלימות הארץ, ביחד עם שלימות התורה, במהרה בימינו ממש.

ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד „יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלקי ישראל“, מלך מלכי המלכים הקב"ה, באופן דליראות ולראות כו'. וכב„שנת הקהל“ — „האנשים והנשים והטף“.

ובודאי שיתבטל מלכתחילה ה„פחד פתאום“, ואדרבה, יתוסף בגילוי אלקות בטוב הנראה והנגלה לנו, למטה מעשרה טפחים.

וכתורת אדמו"ר הזקן שאהבת ישראל היא הכלי לאהבת הקב"ה לבנ"י, כמ"ש „אהבתי אתכם אמר ה'“ — זאת אומרת, שע"י אחדות עם ישראל יתגלה הענין ד„אהבתי אתכם אמר ה'“, בכל טוב הנראה והנגלה, החל מהגאולה האמיתית והשלימה באופן נראה ונגלה, ובשמחה ובטוב לבב.

חתימה וגמר חתימה טובה.